

Nagyböjt 4. Vasárnapja A

*Isten ugyanis nem azt nézi, amit az ember.
Az ember a külsőt nézi,
az Úr azonban a szívet. (1Sám 16,7)*

Olvasmány

1. Sámuel 16,1b.6-7.10-13a

Az Úr így szólt Sámuelhez: "Töltsd meg szarudat olajjal és kelj útra. Menj el Izájhoz Betlehembe, mert fiai közül szemeltem ki a királyt." Amikor megérkezett, s meglátta Eliábot, azt gondolta: "Nos, itt áll az Úr előtt az ő fölkentje." Az Úr azonban ezt mondta Sámuelnek: "Ne a külsejét és magas termetét nézd, mert hisz elvetettem. Isten ugyanis nem azt nézi, amit az ember. Az ember a külsőt nézi, az Úr azonban a szívet." Izáj így bemutatta Sámuelnek hét fiát, de Sámuel így szólt Izájhoz: "Ezeket nem választotta ki az Úr." Aztán Sámuel megkérdezte Izájt: "Mind itt vannak fiaid?" "A legkisebb nincs itt – válaszolta –, a nyáját őrzi." Sámuel erre meghagyta Izájnak: "Küldj el valakit, keresse meg, mert addig nem ülünk az áldozati lakomához, amíg nincs itt." Izáj elküldött érte. Vörös volt, nyílt tekintetű és szép termetű. Az Úr így szólt: "Rajta, kend föl, mert ő az!" Erre Sámuel fogta az olajosszarut, és fölkenete testvérei körében. Attól a naptól eltöltötte Dávidot az Úr lelke.

Szentlecke

Efézusiakhoz 5,8-14

Testvéreim! Ti, akik egykor sötétség voltatok, most világosság vagytok az Úrban. Éljetek hát úgy, mint a fény fiai! A világosság gyümölcse csupa jóság, igazság, egyenesség. Azt keressétek, ami kedves az Úr szemében. Ne legyen részetek a sötétség meddő cselekedeteiben, inkább ítéljétek el azokat. Amit ugyanis a bűnösök titokban tesznek, azt még kimondani is szégyen. Amit feltárunk, arra fény derül, és amire fény derült, az maga is fény. Ezért mondják: Ébredj, ki alszol, támadj fel holtodból, – és Krisztus rád ragyog!

Evangelium

rövidebb forma: János 9,1.6-9.13-17.34-38

Abban az időben: Jézus útközben látott egy vakon született embert. A földre köpött, sarat csinált a nyállal, a sarat a vak szemekre kente, és így szólt hozzá: "Menj, mosakodj meg a Siloe tavában." Siloe annyit jelent, mint Küldött. Ő elment, megmosdott, és amikor visszatért, már látott.

A szomszédok, és akik azelőtt koldusként ismerték, így szóltak: "Nem ez az, aki itt ült és koldult?" Egyesek azt mondták, hogy: "Ez az!" Mások pedig: "Nem, csak hasonlít rá." Ő azonban kijelentette: "Én vagyok az!" Erre az embert, aki nemrég még vak volt, odavitték a farizeusokhoz. Aznap ugyanis, amikor Jézus sarat csinált és megnyitotta a vak szemét, szombat volt. Ezért a farizeusok is megkérdezték tőle, hogy hogyan kezdett látni. Ezt válaszolta: "Sarat tett a szememre, megmosdottam, és most látok." A farizeusok közül egyesek megjegyezték: "Nem Istentől való az az ember, hiszen nem tartja meg a szombatot." Mások azonban így szóltak: "Bűnös ember hogyan tudna ilyen csodákat tenni?" És szakadás támad köztük. Azután újból faggatni kezdték a vakot: "Te mit gondolsz arról, aki megnyitotta szemeidet?" Ő azt felelte: "Hogy próféta!" A zsidók ezt felelték neki: "Te oktatsz minket, aki mindenestül bűnben született?" És kitzasztották őt. Jézus meghallotta, hogy kitzasztották. Amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: "Hiszel-e az Emberfiában?" Ő így válaszolt: "Ki az, Uram, hogy higgyek benne?" Jézus ezt felelte: "Látod őt, aki veled beszél: ő az!" Mire az ember így szólt: "Hiszek, Uram!" És leborult előtte.

Elmélkedés

*A Szentírásban egy helyen azt olvassuk, hogy Jézus dicsőíti az Atyát, mert a kicsiknek és egyszerűeknek nyilatkoztatta ki az Isten országának titkait, de a bölcsek és okosak elől elrejtette. Ezzel világosan és félreérthetetlenül kifejezi azt, hogy Isten rangsorolása más és Nála fordítva vannak a dolgok. Hasonlóan kifejező példa a mai evangélium a bölcsesség és balgaság visszájára fordulására. Jézus azért jött a világba, hogy a vakok látók és a látók vakok legyenek (ld.: Ján 9,39). Az emberek, akik találkoznak Jézussal, állást foglalnak vagy mellette vagy ellene. Sokan azt színlelik, mint például a farizeusok, hogy látnak, bölcsek és megértik. De nem veszik észre, mennyire ragaszkodnak szűk látókörükhöz, és korlátolt emberi bölcsességükkel mérik ennek az isteni Küldöttnek a művét. Valójában **ők** a vakok mert vonakodnak észrevenni a Világosságot, amely a világba jött és nem képesek imádni. Szívük vakságában csak azt képesek megállapítani: "– de róla nem tudjuk, honnan jött." (Ján 9,29)*

A meggyógyult vak csak azt az egyet tudja: csak Istentől jöhet az az ember, aki meggyógyította. Alázatos magatartása segíti megőrizni az Istenbe vetett hit biztonságát az ellenállás légkörében, amellyel rögtön szembesül. A vak gyógyítója iránti bizalmára alapulva Jézus még egyszer látóvá teszi a látóvá lettet, úgyhogy fel tudja ismerni az ember Jézusban az Emberfiát és Urat, és el tudja fogadni Isten valóságát és igazságát.

A keresztények élete olyan, mint egy fény felé vezető út, amely a keresztséggel kezdődik. Isten látásra teremtette az embert, Ő adta a test szemét, a lélek fényét és a szív erejét. De az ember csak lassan tanulja meg, hogyan használja ezeket az adományokat. Ennek a világnak fényén és árnyékán keresztül jutunk el a feltámadásban Isten országának dicsőségébe, ahol fényünk mindörökké egyesül Krisztus fényével.

Nagyböjt 4. Vasárnapja A

**Isten ugyanis nem azt nézi, amit az ember.
Az ember a külsőt nézi,
az Úr azonban a szívet. (1Sám 16,7)**

Olvasmány

1. Sámuel 16,1b.6-7.10-13a

Az Úr így szólt Sámuelhez: "Töltsd meg szarudat olajjal és kelj útra. Menj el Izájhoz Betlehembe, mert fiai közül szemeltem ki a királyt."

Amikor megérkezett, s meglátta Eliábot, azt gondolta: "Nos, itt áll az Úr előtt az ő fölkentje." Az Úr azonban ezt mondta Sámuelnek: "Ne a külsejét és magas termetét nézd, mert hisz elvetettem. Isten ugyanis nem azt nézi, amit az ember. Az ember a külsőt nézi, az Úr azonban a szívet."

Izáj így bemutatva Sámuelnek hét fiát, de Sámuel így szólt Izájhoz: "Ezeket nem választotta ki az Úr." Aztán Sámuel megkérdezte Izájt: "Mind itt vannak fiaid?" "A legkisebb nincs itt – válaszolta –, a nyáját őrzi." Sámuel erre meghagyta Izájnak: "Küldj el valakit, keresse meg, mert addig nem ülünk az áldozati lakomához, amíg nincs itt." Izáj elküldött érte. Vörös volt, nyílt tekintetű és szép termetű. Az Úr így szólt: "Rajta, kend föl, mert ő az!" Erre Sámuel fogta az olajosszarut, és fölkenete testvérei körében. Attól a naptól eltöltötte Dávidot az Úr lelke.

Szentlecke

Efézusiakhoz 5,8-14

Testvéreim! Ti, akik egykor sötétség voltatok, most világosság vagytok az Úrban. Éljetek hát úgy, mint a fény fiai! A világosság gyümölcse csupa jószág, igazság, egyenesség. Azt keressétek, ami kedves az Úr szemében. Ne legyen részetek a sötétség meddő cselekedeteiben, inkább ítéeljétek el azokat. Amit ugyanis a bűnösök titokban tesznek, azt még kimondani is szégyen.

Amit feltárunk, arra fény derül, és amire fény derült, az maga is fény. Ezért mondják: Ébredj, ki alszol, támadj fel holtodból, – és Krisztus rád ragyog!

Evangelium

hosszabb forma: János 9,1-41

Abban az időben: Jézus útközben látott egy vakon született embert. Tanítványai megkérdezték tőle: "Mester, ki vétkezett, ez vagy a szülei, hogy vakon született?" Jézus ezt felelte: "Sem ez nem vétkezett, sem a szülei. Mindez azért van, hogy megnyilvánuljanak rajta Isten tettei. Amíg nappal van, nekünk annak tetteit kell cselekednünk, aki engem küldött. Eljön ugyanis az éjszaka, amikor senki sem cselekedhet. Amíg a világban vagyok, világossága vagyok a világnak."

E szavak után a földre köpött, sarat csinált a nyállal, a sarat a vak szemére kente, és így szólt hozzá: "Menj, mosakodj meg a Siloe tavában." Siloe annyit jelent, mint Küldött. Ő elment, megmosdott, és amikor visszatért, már látott.

A szomszédok, és akik azelőtt koldusként ismerték, így szóltak: "Nem ez az, aki itt ült és koldult?" Egyesek azt mondták, hogy: "Ez az!" Mások pedig: "Nem, csak hasonlít rá." Ő azonban kijelentette: "En vagyok az!"

Erre megkérdezték tőle: "Hogyan nyíltak meg a szemeid?" Ő azt felelte: "Az az ember, akit Jézusnak hívnak, sarat csinált, megkente velem a szememet, és azt mondta: 'Menj el a Siloe tóhoz és mosakodj meg!' El is mentem, megmosdottam, és most látok." Ekkor megkérdezték tőle: "Hol van az az ember?" Ő azt felelte: "Nem tudom."

Erre az embert, aki nemrég még vak volt, odavitték a farizeusokhoz. Aznap ugyanis, amikor Jézus sarat csinált és megnyitotta a vak szemét, szombat volt. Ezért a farizeusok is megkérdezték tőle, hogy hogyan kezdett látni. Ezt válaszolta: "Sarat tett a szememre, megmosdottam, és most látok."

A farizeusok közül egyesek megjegyezték: "Nem Istentől való az az ember, hiszen nem tartja meg a szombatot." Mások azonban így szóltak: "Bűnös ember hogyan tudna ilyen csodákat tenni?" És szakadás támad köztük.

Azután újból faggatni kezdték a vakot: "Te mit gondolsz arról, aki megnyitotta szemeidet?" Ő azt felelte: "Hogy próféta!"

A zsidók ekkor már nem is hitték el neki, hogy vak volt és újra lát, olyannyira, hogy előhívták a szüleit, és megkérdezték tőlük: "Ez a ti fiatok, akiről azt állítjátok, hogy vakon született? Hogyan lehet, hogy most lát?" Azok ezt válaszolták: "Azt tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született. De hogy most miért lát, vagy ki nyitotta meg a szemeit, azt nem tudjuk. Kérdezzétek meg tőle magától, hisz megvan a kora, hogy magáról beszéljen!" A szülők azért mondták ezt, mert félték a zsidóktól. A zsidók ugyanis ekkor már elhatározták, hogy aki Jézust Messiásnak meri vallani, azt kizárják a zsinagógából. Ezért mondták a szülei, hogy megvan a kora, kérdezzék meg őt. Másodszor is hívták tehát a vakon született embert, és figyelmeztették: "Dicsőítsd meg az Istent! Mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös!" Ő így felelt: "Hogy bűnös-e, vagy sem, azt nem tudom. Egyet tudok: hogy vak voltam, és most látok!" Erre ismét megkérdezték: "Mit csinált veled? Hogyan nyitotta meg a szemeidet?" Ő ezt felelte: "Miért akarjátok újra hallani? Csak nem akartok ti is a tanítványai lenni?" Erre megátkozták, és azt mondták: "Te magad vagy az ő tanítványa! Mi Mózes tanítványai vagyunk! Azt tudjuk, hogy Mózeshez szólt az Isten, de hogy ez honnét jött, azt nem tudjuk!" Az ember azonban ezt felelte nekik: "Éppen az a különös, hogy ti nem tudjátok, honnan van ő, és ő mégis megnyitotta a szemeimet. Jól tudjuk, hogy a bűnösöket nem hallgatja meg az Isten, de aki istenfélő és teljesíti Isten akaratát, azt meghallgatja. Mióta a világ világ, sohasem lehetett hallani, hogy valaki megnyitotta volna egy vakon született szemeit. Ha ő nem Istentől volna, nem tehetett volna semmit." A zsidók ezt felelték neki: "Te oktatsz minket, aki mindenestül bűnben születél?" És kitaszították őt.

Jézus meghallotta, hogy kitaszították. Amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: "Hiszel-e az Emberfiában?" Ő így válaszolt: "Ki az, Uram, hogy higgyek benne?" Jézus ezt felelte: "Látod őt, aki veled beszél: ő az!" Mire az ember így szólt: "Hiszek, Uram!" És leborult előtte.

Azután Jézus ezt mondta: "Ítélni jöttem e világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, megvakuljanak." Meghallotta ezt néhány körülötte álló farizeus, és megkérdezte: "Csak nem vagyunk mi is vakok?" Jézus így felelt: "Ha vakok volnátok, bűnötök nem volna. De ti azt mondjátok, hogy láttok, ezért megmarad bűnötök."

Elmélkedés

*A Szentírásban egy helyen azt olvassuk, hogy Jézus dicsőíti az Atyát, mert a kicsiknek és egyszerűeknek nyilatkoztatta ki az Isten országának titkait, de a bölcsek és okosak elől elrejtette. Ezzel világosan és félreérthetetlenül kifejezi azt, hogy Isten rangsorolása más és Nála fordítva vannak a dolgok. Hasonlóan kifejező példa a mai evangélium a bölcsesség és balgaság visszájára fordulására. Jézus azért jött a világba, hogy a vakok látók és a látók vakok legyenek (ld.: Ján 9,39). Az emberek, akik találkoznak Jézussal, állást foglalnak vagy mellette vagy ellene. Sokan azt színlelik, mint például a farizeusok, hogy látnak, bölcsek és megértik. De nem veszik észre, mennyire ragaszkodnak szűk látókörükhöz, és korlátolt emberi bölcsességükkel mérik ennek az isteni Küldöttnek a művét. Valójában **ők** a vakok mert vonakodnak észrevenni a Világosságot, amely a világba jött és nem készek imádni. Szívük vakságában csak azt képesek megállapítani: "– de róla nem tudjuk, honnan jött." (Ján 9,29)*

A meggyógyult vak csak azt az egyet tudja: csak Istentől jöhet az az ember, aki meggyógyította. Alázatos magatartása segíti megőrizni az Istenbe vetett hit biztonságát az ellenállás légkörében, amellyel rögtön szembesül. A vak gyógyítója iránti bizalmára alapulva Jézus még egyszer látóvá teszi a látóvá lettet, úgyhogy fel tudja ismerni az ember Jézusban az Emberfiát és Urat, és el tudja fogadni Isten valóságát és igazságát.

A keresztyének élete olyan, mint egy fény felé vezető út, amely a keresztséggel kezdődik. Isten látásra teremtette az embert, Ő adta a test szemét, a lélek fényét és a szív erejét. De az ember csak lassan tanulja meg, hogyan használja ezeket az adományokat. Ennek a világnak fényén és árnyékán keresztül jutunk el a feltámadásban Isten országának dicsőségébe, ahol fényünk mindörökké egyesül Krisztus fényével.